

[Aksel Larsen.]

tillade mig at bemærke, hvad jeg allerede bemærkede, da vi i sin tid fik denne skat, at det forekommer mig fuldkommen horribelt, at man har lagt en skat på elektriske sikringer. Vi fik den i sin tid sammen med skatten på tændstikker, og selv om man måske kunne anføre til gunst for tændstikskatten, at den muligvis kan få folk til at være mere forsigtige i omgangen med tændstikker, så der bliver færre ildebrande, er det fuldkommen urimeligt, at man lægger skat på elektriske sikringer og derved skaber større fare for ildebrande; ved at gøre elektriske sikringer dyrere skaber man en fristelse for folk til at bruge stanniol.

Jeg synes, at hvad enten disse skatter hører under lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger eller under lov om forskellige forbrugsafgifter, bør de ophæves, og jeg kan ikke se andet, end at det beløb, statskassen kommer til at miste derved, har den råd til at miste. Det er muligt, at der så ikke bliver råd til lettelser eller til den påtænkte lettelse i de direkte skatter, men det kan vi forhandle om. Jeg synes blot, man bør have opmærksomheden henvendt mere på disse indirekte skatter end på de direkte skatter. Man bør så meget mere have opmærksomheden henvendt på disse indirekte skatter, som de i sin tid blev indført af hensyn til landets mangel på valuta og de triste valutamæssige udsigter.

Det samme gælder loven om visse forbrugsafgifter. Den blev også begrundet med, at Danmark manglede valuta, og så måtte vi indføre nogle flere forbrugsafgifter. Specielt om afgiften af glødelamper vil jeg tillade mig at sige, at den blev trimmet på en sådan måde, at den blev så udemokratisk og asocial som overhovedet muligt. Det endte med, at man skulle betale 50 øre i skat af hver eneste glødelampe, man køber, og så er det ligegyldigt, om den har en lysstyrke på 10 eller 500 dekalumen, det er samme skat. Altså de, der bruger pærer med den mindste lysstyrke, skal betale lige så meget for sådanne pærer som de, der bruger pærer med den store lysstyrke. Det vil altså sige, at de mindrebemidlede skal betale forholdsvis størst skat. Det er en grund mere til at kigge på lampeskatten.

Nu er det sådan, at denne skat på glødelamper, lysstofrør og elektriske sikringer

ikke giver sådan ligefrem kæmpebeløb i statskassen, så den må endnu lettere kunne undværes end tøjskatten, men jeg er af den opfattelse, at man kan undvære dem begge to. Jeg er også af den mening, at ganske vist har vi ikke mødt for stor velvilje fra noget regeringsparti, når der har været tale om ophævelse af tøjskatten, selv om vi altså fik denne lov ændret og finansministeren fik mulighed for at kunne afvikle den over en passende tid. Men vi har dog allerede i 1946 oplevet, at socialdemokratiet var med til at stille forslag om, at afgifterne på radiorør, glødelamper og ure skulle bortfalde.

Jeg må tillade mig at spørge den socialdemokratiske gruppe her i tinget, om den har en anden mening om disse spørgsmål, end den havde i 1946, hvor vi også havde en sådan skat. Dengang var skatten på glødelamper ikke så høj, kun 25 øre, men i 1946, hvor vi ganske vist ikke havde socialdemokraterne i regeringen, mente de her i tinget, at det var en asocial beskatning, og var med til at stille forslag om, at den skulle ophæves. Jeg kan ikke forstå, hvorfor socialdemokratiet i dag skulle have en anden mening.

Det er rigtigt, at valutasituationen ikke så for godt ud i 1955, og den så meget dårlig ud i 1957, men det varede ikke så længe efter 1957, før det vendte; nu er det i hvert fald vendt. I Statistiske Efterretninger under oversigten over penge- og kreditforhold i december 1960 ser jeg, at bankernes udenlandske nettotilgodehavender i december 1960 var 1 402 mill. kr. Valutasituationen er altså særdeles gunstig og navnlig særdeles gunstig sammenlignet med 1955 og 1957.

Jeg tror, jeg kan lade det være nok med dette og sige, at ligegyldigt, hvordan man vender og drejer det, er der ikke mere noget sagligt motiv for at opretholde tøjskatten og lampeskatten, og jeg henstiller derfor, at man benytter lejligheden til at afskaffe eller afvikle disse skatter. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt at have en aftrapningsordning for skatten på elektriske lamper o. lign. Jeg har indtryk af, at på dette område går omsætningen i detailhandelen så hurtigt, at det ikke spiller nogen særlig rolle, om den afskaffes med ét slag. Man kan naturligvis give et par